

Kokeissa Tanskassa

Kun kävimme astuttamassa narttuamme Fornjot's Freyaa Tanskassa v2014 ja tutustuimme katsojana Tanskan Englanninsetteri klubin pääkokeisiin, heräsi mielenkiinto myös itse osallistua jonain päivänä noihin samoihin kisoihin omalla koiralla. Päätimme lähteä matkaan tänä vuonna koska oli mahdollista osallistua myös UKK-kilpailuun (Tanskan vuoden paras nuori Englanninsetteri) omalla Freyan pennulla Fornjot's Menjalla. UKK - kilpailuun voi osallistua vain koirat jotka ovat saaneet Nuo1- tuloksen. Saimme tuon tuloksen jo viime vuoden syksynä.

Isäntinäimme toimivat Menjan isän (Bjerndrup's Birk) omistajat Elisabeth Heian ja Peer Clausen. He olivat järjestäneet meille majoitukset ja harjoittelumahdollisuudet jo etukäteen. Hotellimme sijaitsi Billundissa ja maanantaina ajoimme noin tunnin Torö Huseen Assensiin jossa tapasimme Lars ja Anders Christian Nielsenin ja pääsimme harjoittelemaan heidän järjestämille pelloille jotka sijaitsivat merenrannalla. Harjoituksista ei sen enempää että eivät olisi voineet huonommin mennä. Peräänmenoja, kovakorvaisuutta, seisonnan ryöstöjä..... Nuori koira oli kuin kevätlaitumelle päässyt ori. Melkein pari päivää matkustamista autossa ja ei sitä normaalia aktiivista liikuntaa ja siirtyminen lumisesta Suomesta yhtäkkiä keskelle kevättä, sula maa täynnä hyviä tuoksuja, paljon lintujen ääntä jne, niin Menja otti kaiken ilon irti.

Tiistai oli lepopäivä koiralle ja pieni pelko puserossa treenipäivästä johtuen matkasimme illalla Vildbjergiin joka toimi kisakeskuksena klubin pääkokeissa.

Keskiviikko -aamuna torvensoittajat soittivat kisat alkaneeksi ja jakauduimme viiteen eri ryhmään. Oma ryhmä siirtyi erään moottoritien varteen josta koe aloitettiin. Oma koirani starttasi toisessa parissa ja muutaman minuutin haun jäl-

keen sai seisonnan peltopyyparille josta teki korrektein lintutyön avanssilla. Erä keskeytettiin ja seuraava pari sai jatkaa. Ennen lounastaukoa Menja haki vielä 15min erän jossa esitti säästyksen paritoverin jänisseisonnalle ja kunnioitti myös juoksevaa jänistä. Kummasti koira voi muuttua yhden välipäivän aikana! Ennen lounastaukoa tuomari ilmoitti että Menja sai Nuo1 -palkinnon.

Torstaina oli jälleen nuortenluokan koe ja klo16 ilmoitettiin alkavaksi kilpailu jossa valitaan klubin pääkokeiden paras nuortenluokan koira. Tähänkin kisaan pääsi vain Nuo1- tuloksella. Itse kokeessa Menja haki hienosti vaikka oli myötätuuli alussa. Neljä erää ulkona ja haku vain parani kokoajan mutta ei lintuja löytynyt vesisateesta joten ei palkintoa. Kokeiden parhaan nuoren koiran kilpailu, jossa oli yhdeksän koiraa, alkoi hektisesti; erän pituus n 2min jonka aikana tuomarit valitsivat aina parista paremman tyylin ja haun perusteella. Joillakin koirilla erä kesti vain alle minuutinkin. Menja haki edelleen hienosti ja pääsi lopulta välieriin, joissa hävisi koko kisan voittaneelle koiralle ja sijoitettiin kolmanneksi. Kilpailun voitti Senjas Uma-Kill Bill ja Kristian Frøkjær

Illalla oli Vildbjergissä gaalailallinen jossa ruokailun ja usean skoolauksen jälkeen palkittiin koiria. Menja oli pääkokeiden nuorten koirien toiseksi paras narttu ja sai posliinisen setterin joka oli kiertopalkinto jota ei valitettavasti voinut viedä maasta pois. Näin ollen jätimme sen koristuttamaan isäkoiran omistajien palkintovetriiniä.

Perjantaiseen UKK- kilpailuun osallistui 16 nuortenluokan koiraa. Hakueriksi ilmoitettiin kahdeksan minuuttia ja sain ohjeeksi että nyt ei kannata etsiä lintuja vaan koira pitää saada hakemaan tuuleen nähden oikein ja oikeanlaisiin käännöksiin ja suoraviivaisuuteen kannattaa kiinnittää huomiota. Starttinumeromme oli 16 eli viimeinen koira ja valitettavasti se ei sopinut Menjalle lainkaan, koska kuljimme yhtenä ryhmänä hakevan parin perässä ja Menja keräsi kierroksia kokoajan. Irtipäästyään haki kylläkin hienosti, mutta kun ei alkanut lintuja löytymään niin laajensi hakuaan viereisille pelloille jotka eivät kuuluneet määrättyyn hakualueeseen niin karsiutui jatkosta jo ensimmäisen erän jälkeen. Kilpailun voitti Bjer-gagers Tage ja Aksel Spangsberg (s. 13 keskimmaisessä kuvassa vasemmalla)

Yhteenvetona voin sanoa että kyllä kannatti käydä tutustumassa Tanskan kokeisiin. Koemalli on lähes samanlainen kuin meillä. Tietenkin keväällä ammutaan ilmaan vain starttipistoolilla. Ehkä enemmän kuljettiin pellolla yhtenä ryhmänä eikä siirretä aina autoja pellon vierellä. Enemmän kiinnitetään huomiota kaik-

keen siihen mitä tapahtuu ennen lintutyötä. Koiran jalkojen ojennus juoksussa, selkälinja, pään asento, hännän liikkeet, käännökset tuuleen... lintutyön vaatimukset olivat taas "löysempiä" kuin meillä; Nuo1 tuloksen saattoi saada vaikka koira saatteli lintuja 50m tai jos tuomari katsoi että lintutyö oli metsästyksellisen matkan ulkopuolella ja linnut karkottivat koirasta johtumatta niin koira pantiin lintujen lähtemisen jälkeen maahan ja tuomari ampui vieressä starttipistoolilla ilmaan ja koiran piti olla rauhallisesti paikoillaan. Samoin voi tehdä myös Avo-luokassa. Avoimessa luokassa ykköstuloksen saadakseen koiran piti pysähtyä heti kun linnut siivittyivät ja ei saanut mennä edes lintujen lähtöpaikalle. Me teimme lintutyömme Suomalaisen mallin mukaan ja se kirvoitti aplodeja tienvarrella seuraajilta. Tekipä eräs kanssakilpailijamme Nuo1- lintutyön moottoritien päällä olevalla "riistasillalla" rekkojen jyristessä alapuolella!

Nuorten koirien taso oli kova kokeissa. Erityisesti hauska näkyi todella nopeita ja säännöllistä kuviota tekeviä koiria paljon ja yhtäkään "huonoa" koiraa en viikon aikana nähnyt. Keskusteltuani kanssakilpailijani kanssa hän kertoi että Tanskassa kiinnitetään kasvatuksessa erityistä huomiota koirien tyyliin ja vauhdikkuuteen.

Sosiaalinen puoli noissa kokeissa oli oma lukunsa. Joka päivä oli lounastauko paikallisella metsästysmajalla jonne järjestäjät olivat varanneet smörgäsareita, noita erittäin hienoja ja hyviä voileipiä. Tauko alkoi aina maljalla ja useasti lounaan aikana skoolattiin jollekin. Aina emme edes tienneet mille. Pöydässä kiersi aina myös jonkun valmistamia leivonnaisia ja otettiinpa välillä terävät jonkun koiran hyvälle suoritukselle. Gaalailalliseen illalla osallistui noin 130 henkilöä ja tarjolla oli hyvää ruokaa ja musiikkia. Palkintojen jaon aikana skoolattiin lähes joka välissä ja meno oli vauhdikasta loppuillasta.

Erityisesti haluaisimme mainita 82-vuotiaan Johanna Haugen joka kulki kaksi päivää samassa ryhmässä yhtään valittamatta kokeissa mukana. Hän harkitsee uuden pennunkin ottamista!

Myös isot kiitokset Lars ja Anders Christian Nielsenille jotka järjestivät meille harjoitusmahdollisuuden. Ja se naapurinne tekemä kotipolttainen rommi oli kyllä myös "ihan hyvää..."

Sekä erityiskiitokset Elisabethille ja Perille. Emme ole koskaan tavanneet yhtä ystävällisiä ihmisiä kuin te!

Kari Juntunen & Fornjot's Menja & taustajoukot

